

Sygn. akt IIK 576/17

PR Ds. 675.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27.11. 2018r

Sąd Rejonowy w Zakopanem Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Janusz Kukła

Protokolant sekr. sąd. A. B.

po rozpoznaniu dnia 28.03.2018r, 21.11.2018r sprawy

S. B. (1) (B.) z d. Z.

c. P. i J. z d. H.

ur. (...) w P.

oskarżonej o to , że :

w dniu 29 lutego 2016 roku w Z., rejonu (...) w hotelu (...) przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci męskiej kurtki skórzanej marki H. (...) koloru czarnego na szkodę W. L., przy czym łączne straty wyniosły 2.795,45 złotych.

to jest o przestępstwo z art. 278§1kk

I. uznaje oskarżoną S. B. (1) za winną popełnienia opisanego wyżej czynu stanowiącego przestępstwo z art. 278§1kk i za to, na mocy art. 278§1kk wymierza jej karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 29 ust.1 Ustawy z dnia 26.05.1982r prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. H. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obrony z urzędu,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości

Sygn. akt IIK 576/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 listopada 2018 roku

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy

Świadek S. C. jest szwagrem pokrzywdzonego W. L., będącego właścicielem skórzanej kurtki marki H. (...), koloru czarnego o wartości 700 USD (tj. 2.795,45 zł).

W dniu 29 lutego 2016 roku w hotelu (...) w Z. odbywała się uroczystość związana z pogrzebem treściowej S. C., na której, pośród innych zaproszonych gości, znajdował się również pokrzywdzony, który pozostawił swoją kurtkę w szatni restauracji znajdującej się w holu hotelu.

Dowód: zeznania świadka S. C. k.2 i 14.

M. Ł. pozostawał w bliskiej znajomości z oskarżoną S. B. (1), którą poznał w P., początkiem 2015 roku. W dniu 29 lutego 2016 roku, działając w zamiarze dokonania kradzieży, M. Ł. i S. B. (1) weszli do hotelu (...) w Z., pod pretekstem zapytania o cenę doby hotelowej. Po wejściu oskarżona S. B. (1) skierowała się w stronę recepcji, gdzie odwracała uwagę pracownika recepcji, a M. Ł. w stronę szatni – w holu hotelu. Po kilku sekundach, M. Ł., będąc ubrany już w skradzioną kurtkę skórzaną, podszedł do S. B. (1) i bezzwłocznie razem opuścili hotel. Następnie, M. Ł. sprzedał tę kurtkę, przygodnie napotkanemu sprzedawcy zabawek, na ul. (...) w Z.. Za uzyskane pieniądze, M. Ł. i oskarżona S. B. (1), spożyli wspólnie posiłek.

Po ujawnieniu kradzieży skórzanej kurtki, w dniu 8 marca 2016 roku, S. C. złożył zawiadomienie o popełnionym przestępstwie kradzieży, ponieważ pokrzywdzony W. L. wyjechał już do USA.

Dowód: zeznania świadka S. C. k.2 i 14, częściowo wyjaśnienia skazanego M. Ł. k.119 i 162/2 oraz jego zeznania k.213, protokół oględzin k.17-19, notatki urzędowe k.4, 12, 13 i 20.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zakopanem, z dnia 19.10.2017r, sygn. akt IIK 195/17, M. Ł. skazany został za to, że w dniu 29.02.2016r w Z., w hotelu (...) przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci męskiej kurtki skórzanej marki H. (...), koloru czarnego na szkodę W. L., przy czym łączne straty wyniosły 2.795.45zł , tj. o czyn z art. 278§1kk.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 19.10.2017r sygn. IIK 195/17 k.164.

Oskarżona S. B. (1) jest stanu wolnego, dzieci nie posiada, nikogo nie utrzymuje, ma wykształcenie średnie ale nie posiada zawodu, jest zdrowa psychicznie i fizycznie. Była wielokrotnie karana, karta karna k.31 oraz odpisy wyroków k.61, 62, 64, 66-67, 69-72, 75-76, 78-879.

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest rozbieżny. Z jednej strony stanowią go wyjaśnienia oskarżonej w zasadzie ograniczone do nieprzyznania się do winy k.28, z drugiej natomiast są to zeznania świadka S. C. k.2 i 14, częściowo wyjaśnienia skazanego M. Ł. k.119 i 162/2 oraz jego zeznania k.213, protokół oględzin k.17-19, notatki urzędowe k.4, 12, 13 i 20.

W ocenie sądu, wyjaśnienia oskarżonej S. B. (2), w których nie przyznała się do winy, nie są ani wiarygodne, ani miarodajne. Zdaniem sądu, oskarżona, zaprzeczając swojemu sprawstwu, zmierza do uniknięcia odpowiedzialności karnej, co nie dziwi, bo występuje w sprawie w określonej roli i wynik postępowania ma dla niej fundamentalne znaczenie. Oczywiście jest, że samo występowanie osoby w określonej roli w procesie, nie jest jeszcze dostatecznym powodem do odmowy jej wiary, bo co najwyżej może uzasadniać daleko idącą nieufność odnośnie do przedstawionej relacji. Rzeczywistym powodem odmówienia wiary oskarżonej jest to, że jej wyjaśnienia są odosobnionym dowodem osobowym, rozbieżnym w zasadzie z całym pozostałym materiałem dowodowym z szczególnym wskazaniem na treść zeznań świadka S. C., treść wyjaśnień M. Ł. i później złożonych przez niego zeznań w charakterze świadka w zestawieniu z nagraniem monitoringu zainstalowanego przy recepcji hotelowej. Podkreślić też należy, że oskarżona S. B. (1), poza odżegnaniem się od winy, żadnej relacji, co do przebiegu zdarzenia, nie przedstawiła. Oczywiście jest, że ma do tego prawo, niemniej pozostaje faktem, że niemożliwym jest poddanie krytycznej weryfikacji jej relacji z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w szczególności z treścią zeznań, przesłuchanego w charakterze świadka, M. Ł.. Oskarżona w żaden sposób nie napomknęła nawet, że po wejściu do hotelu z M. Ł., podeszła do pracownika recepcji, aby zapytać o cenę doby hotelowej, w czasie, gdy M. Ł., dokonał kradzieży kurtki, o czym zeznał w swojej relacji, będąc słuchanym w charakterze świadka. Nie ulega wątpliwości, że wspomniałaby o tym, w swoich wyjaśnieniach, gdyby wersja ta polegała na prawdzie. Jak już wspomniano, oskarżona jedynie formalnie zaprzeczyła swojemu sprawstwu i winie.

Zeznania świadka S. C., zdaniem sądu, są wiarygodne i w pełni zasługują na uwzględnienie. Świadek ten jest szwagrem pokrzywdzonego W. L., wraz z nim uczestniczył w uroczystości rodzinnej. Był świadkiem pozostawienia kurtki skórzanej przez pokrzywdzonego w szatni i wraz z nim bezzwłocznie ujawnił fakt kradzieży tej kurtki. Ponadto, oglądał zapis monitoringu z utrwalonymi postaciami skazanego M. Ł. i oskarżonej S. B. (1), kiedy to weszli do hotelu i dokonali kradzieży kurtki, którą założył na siebie M. Ł., po czym wyszli oboje z hotelu. Ponadto nie ma żadnych powodów, aby odmówić mu wiary w kwestii wartości przedmiotowej kurtki, tj. 700USD (2.795,45zł). Świadek ten, w sposób niebudzący wątpliwości, rozpoznał na nagraniu kurtkę będącą przedmiotem kradzieży, należąca do jego szwagra. Wiadomo mu było, że kurtka posiadała charakterystyczny znaczek na wysokości klatki piersiowej z firmowym napisem (...). Z relacji pokrzywdzonego wynikało, że również na kołnierzu znajdował się analogiczny znaczek, a kurtka była rozmiaru (...). Prawdą jest jednak, że świadek S. C. nie posiadał wiedzy odnośnie do sprawców kradzieży, wiadomo mu było jedynie, że byli to kobieta i mężczyzna, przy czym mężczyzna ten, po dokonaniu kradzieży, założył kurtkę na siebie i wspólnie z towarzyszącą mu kobietą opuścił hotel.

M. Ł. składał wyjaśnienia dwukrotnie, pierwotnie w charakterze podejrzanego, a następnie oskarżonego na rozprawie. W obydwu przypadkach przyznał się do winy, z tym, że w pierwszych zakwestionował jej wartość utrzymując, że była to jakaś „podróbka”. Wyrok w jego sprawie, po wyłączeniu do odrębnego rozpoznania sprawy w zakresie przeciwko oskarżonej S. B. (1), wydano w dniu 19 października 2017 roku w wyniku przychylenia się przez sąd do wniosku oskarżonego złożonego w trybie art. 387 § 1 kpk i wymierzono mu wnioskowaną karę kryminalną za popełnienie, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, czynu w postaci zaboru w celu przywłaszczeni mienia – męskiej kurtki skórzanej marki H. (...), koloru czarnego, na szkodę W. L. o wartości 2.795,45zł. W punkcie II orzeczenia, na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązano M. Ł. do naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2.795,45zł. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 27 października 2017 roku. W sprawie niniejszej, przeciwko oskarżonej S. B. (1), w drodze tzw. odezwy sądowej, przesłuchano skazanego w charakterze świadka na okoliczności merytoryczne zdarzenia, a zwłaszcza udziału w nim oskarżonej S. B. (1). Zeznania te są przydatne dla sprawy, bo wynika z nich opis dokonania kradzieży przedmiotowej kurtki. Prawda jest, że w widoczny sposób, skazany, w swojej relacji, usiłuje pomóc oskarżonej S. B. (1), kiedy utrzymuje, że nie brała ona udziału w kradzieży kurtki. W tym fragmencie jego zeznań należy mu wiary odmówić. Bardzo znamienne jednak stwierdził, że „w tym brała udział S. B. (1)”, która była w tym czasie z nim w hotelu i widziała, że skazany dokonuje kradzieży kurtki, na co w żaden sposób nie zareagowała, po czym oboje natychmiast opuścili hotel. Istotne jest również, że po sprzedaży skradzionej kurtki wspólnie spożytkowali pieniądze, kupując jedzenie. M. Ł. w końcowej części zeznań, również znamienne podaje, że to był taki okres, w którym pieniądze ich były wspólne, a pozyskiwali je „z takich dziwnych sytuacji”. Zeznał też, że nie pamięta, czy S. B. (1) brała w nich udział, precyzując, że chodzi o kradzieże, za które został skazany. Zrozumiałym więc jest, że chodzi również o przedmiotowe zdarzenie związane z kradzieżą skórzanej kurtki na szkodę pokrzywdzonego W. L..

W przekonaniu sądu, zestawiając treść zeznań świadka S. C. z treścią wyjaśnień przyznającego się do winy, skazanego już, M. Ł. i zeznań, które złożył następnie w charakterze świadka, a także z treścią protokołu oględzin zawierającego obraz przedmiotowego zdarzenia należy jednoznacznie wykluczyć, że oskarżona S. B. (1) nie brała udziału w przedmiotowym zdarzeniu. Należy przyjąć jako pewne, że przedmiotowego przestępstwa dokonali wspólnie i w porozumieniu oboje, tj. M. Ł. i S. B. (1), co zresztą poniekąd wynika z treści opisu czynu w prawomocnym wyroku skazującym M. Ł., przy jednoczesnym zobowiązaniu go do naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2.795,45zł.

Na gruncie niniejszej sprawy uprawnione są następujące uwagi: rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów rozdz. XXXV jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe.

Jeśli chodzi o art. 278 § 1 kk należy podkreślić, że przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do

swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano.

Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie).

Konkludując, należy stwierdzić, że oskarżona S. B. (1), dokonując kradzieży, działając wspólnie i w porozumieniu z inną, skazaną już, osobą, przedmiotowej kurtki o wartości 2.795,45zł z szatni hotelu (...) w Z., a jednoznacznie wskazuje na to przedstawiona wyżej argumentacja ze szczególnym wskazaniem na treść zeznań świadka S. C., częściowo wyjaśnienia skazanego M. Ł. i złożone później przez niego zeznania, protokół oględzin i notatki urzędowe, w pełni wyczerpała znamiona występkę z art. 278 § 1 kk.

W przekonaniu sądu, wina oskarżonej nie budzi żadnej wątpliwości.

Co do wymiaru kary

Sąd uznał oskarżoną S. B. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej występkę, tj. czynu z art. 278§1kk i za to, na mocy tego przepisu, wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie sądu, wymierzona oskarżonej kara kryminalna adekwatna jest do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zgodna z wymogami narzuconymi przez art. 53kk. Wymierzając ją wzięto pod uwagę, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonej, wzięto pod uwagę też cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma wobec oskarżonej osiągnąć.

Oskarżona S. B. (1) należy do osób niepoprawnych i zdemoralizowanych, bowiem, jak wcześniej wspomniano, pomimo wielokrotnej już karalności (we wszystkich wypadkach za występkę przeciwko mieniu), nie wyprowadziła dobrego wniosku i w żaden sposób nie poprawiła swojego postępowania. Wymierzona jej kara kryminalna o charakterze izolacyjnym w postaci 8 miesięcy pozbawienia wolności winna uzmysłowić jej, że bogacenie się cudzym kosztem, z realnym pokrzywdzeniem innych osób, nie jest dobrym sposobem na życie, bo całkowicie nieakceptowanym i musi napotkać stosowną reakcję karno-prawną. Zdaniem sądu, wymierzona kara winna uzmysłowić jej wysoką naganność postępowania i ostatecznie skutecznie wdrożyć ją do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Nadmienić też należy, że oskarżona S. B. (1) dopuściła się kradzieży mienia o relatywnie dużej wartości, w żadnym stopniu nie wyraziła skruchy, bądź ubolewania za swoje zachowanie.

Nie trzeba dodawać, że w opisywanych okolicznościach ewentualne stosowanie dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności byłoby zupełnie nieuzasadnione w odniesieniu do oskarżonej, a przy tym wyłączone jest z mocy prawa wobec poprzednich skazań oskarżonej, w tym na karę pozbawienia wolności.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody, a to wobec treści prawomocnego wyroku skazującego M. Ł. z dnia 19.10.2017r sygn. akt IIK 195/17 (k.164), wobec którego orzeczono już na mocy art. 46 § 1 kk obowiązek naprawiania szkody w całości.

Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r prawo o adwokaturze, zasadzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. H. kwotę 619,92zł w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obrony z urzędu.

Na zasadzie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości. Uznano bowiem, że w odniesieniu do niej, przesłanki mogące skutkować zwolnieniem oskarżonej od ich ponoszenia, a o jakich stanowi art. 624 § 1 kpk, zachodzą.